

Gandhi's Thoughts and **Practices** and their Relevance Today

(Courtesy: <https://archae.su.ac.th/news/10243/>)

Excellencies, Distinguished Guests, Friends, Students

My warmest congratulations to all Indian friends here, for today is Gandhi Jayanti, the day Mahatma Gandhi was born in 1869.

I feel honored to be part of this auspicious commemoration of International Day of Non-Violence. I must admit that to write or talk about Mahatma Gandhi today is quite a challenge. This is because there have been so many good publications about him by many prominent scholars who already departed from the world and who are still living and active in teaching. If we also include topics related to his thoughts and practices, then I could safely say that Mahatma Gandhi and his thoughts and practices are one of the most written topics the world has ever seen. To substantiate my point, if we enter “Mahatma Gandhi” in Google search we will get altogether one hundred sixty-seven million items of information about him. And if we enter “Mahatma Gandhi’s thoughts and practices” in the same search engine, we will get altogether twenty-five million two hundred thousand items. Also, congratulations to all Indian friends, for the father of India is one of the most popular human beings referred by people in different parts of the world until today.

Bearing this in mind and bearing in mind that I have only about fifteen minutes here, I would like to omit his biography and go straight into Mahatma Gandhi’s thoughts and practices and their relevance today from my experience in the academic world of about twenty-three years. This experience of mine is shaped by academic and non-academic friends from Africa, Asia, Europe and North America.

To me, amongst others, Mahatma Gandhi’s thoughts and practices and their relevance today is related to all of us under two notions.

First, Mahatma Gandhi’s contribution to the independence of India places an emphasis on self-determination, democracy and secularism. Here, we must think and rethink how Gandhi has made the word “colonialism” unthinkable today. This goes in line with the phrase in the United Nations Charter which states “the principle of equal rights and self-determination of peoples”. This is also why

in the early day of the UN self-determination was one of the prime themes the UN was occupied with. Mahatma Gandhi’s self-determination concept was highly sophisticated. He argued under the concept of Hind Swaraj and Swadeshi that India cannot be free by replacing the British government with the Indian government alone. He discussed in length on morality governing all the individual Indians. To him, self-determination was about each one of us governing ourselves in moral conduct in relation to others. This is why he was also called by some as enlightened anarchist. The Great Soul believed in democracy, for he once said “I understand democracy as something that gives the weak the same chance as the strong.” But Gandhi’s democracy is more than election. For him, democracy is about political power and “...political power is not an end but one of the means of enabling people to better their condition in every department of life.” He also supported secularism believing that people can be religious but the state has to be secular. More literatures have now shown that the Great Soul was not religious but rather spiritual. To elaborate, in this context when one is spiritual, one takes into consideration of all human beings with different religious and ethnic backgrounds. At the same time, religions must be put to litmus test. What he meant was nothing should be accepted as beliefs until it is put to litmus test and becomes clear that it makes no harms to the peaceful coexistence among human beings of different backgrounds. To him being spiritual means that we think beyond our beliefs and embrace everyone as Gandhi once said “I am a Muslim and a Hindu and a Christian and a Jew and so are all of you.”

Second, his contribution to the understanding of non-violence is exceptional and ahead of time and relevant to all of us here today. We usually think of violence in term of physical or verbal violence. The Mahatma was very clear about both types of violence and he advocated the means to eliminate both types of violence. What is sophisticated about his concept of non-violence was that he saw “poverty to be the worst form of violence” which is a phenomenon that mainly plagues the population in the developing countries. If we think and rethink about this statement by Gandhi

that says “poverty is the worst form of violence”, we will be able to see that poverty not only harms the individuals who are poor but also triggers some to commit wrongdoings against others. To Gandhi, life is about interdependence. We depend on each other. If our human fellows are happy and we are happy, then there is a high probability that we will exist with each other peacefully. Gandhi was also against violence to the nature. His famous statement was “nature has enough to satisfy everyone’s need, but not to satisfy anybody’s greed.” The environmental problems we are facing today are quite a challenge.

These are the two notions how Mahatma Gandhi’s thoughts and practices are relevant to the experience of our international academic network. We have been working with each other on a number of issues related to democracy and peaceful coexistence. Even though there is no single course on Mahatma Gandhi in many universities, his name, his thoughts and practices are mentioned virtually everywhere. In the discipline of International Relations, Gandhi’s non-violence for the independence of India has been mentioned several times in the context of both the League of Nations and the UN. On democracy, Gandhi as the father of India and as a thinker is often mentioned to compare why India unlike some countries started with democracy, making India the world’s largest democracy today. This is definitely a challenge to social scientists as Indian democracy questions many democracy theories, for India started democracy with not many pre-requisite conditions stipulated by political theories. Gandhi’s vision of democracy in the context of his civilizational fight against the belief that one set of civilization should be superior to the others gave us new meaning to Asian value which needs not to be against universal values. In conflict studies, the word “peace” is mentioned along with Gandhi’s name. The dialogue and exchange of ideas including solutions to conflicts in different parts of the world often go hand in hand with Gandhi’s way of empathetic dialogue, a kind of dialogue to understand one’s need and one’s insecurity. This is a kind of dialogue that goes against the intention to win the other. The prime intent is to bring about peaceful solution to conflicts. In fact, I can

go on and on to show more examples how Gandhi’s thoughts and practices are relevant to all of us today.

For some students who have asked me why there is a bust of Mahatma Gandhi at the UNESCAP? My simple answer is this. He is relevant to the UN. Take the Sustainable Development Goals for example. The seventeen goals are not at all alien to Mahatma Gandhi’s thoughts and practices. I can elaborate to you in detail how they are compatible to Gandhi’s thoughts and practices. What is so important today is that we should not come here only to commemorate International Day of Non-Violence and then leave the UNESCAP at the end of program to engage with our normal life as usual. We must do more to ensure that Sustainable Development Goals are realized. These goals are not only about our governments and our governments will never succeed if do not put our efforts to help achieve these goals. To put it in Mahatma Gandhi’s term: “it requires change of heart.”

Also, we may not feel positive about many things, but we should always think that we only have one Earth. We are in this together.

May Gandhi’s thoughts and practices continue to enshrine the world and may we all embrace

“Vasudhaiva Kutumbakam”

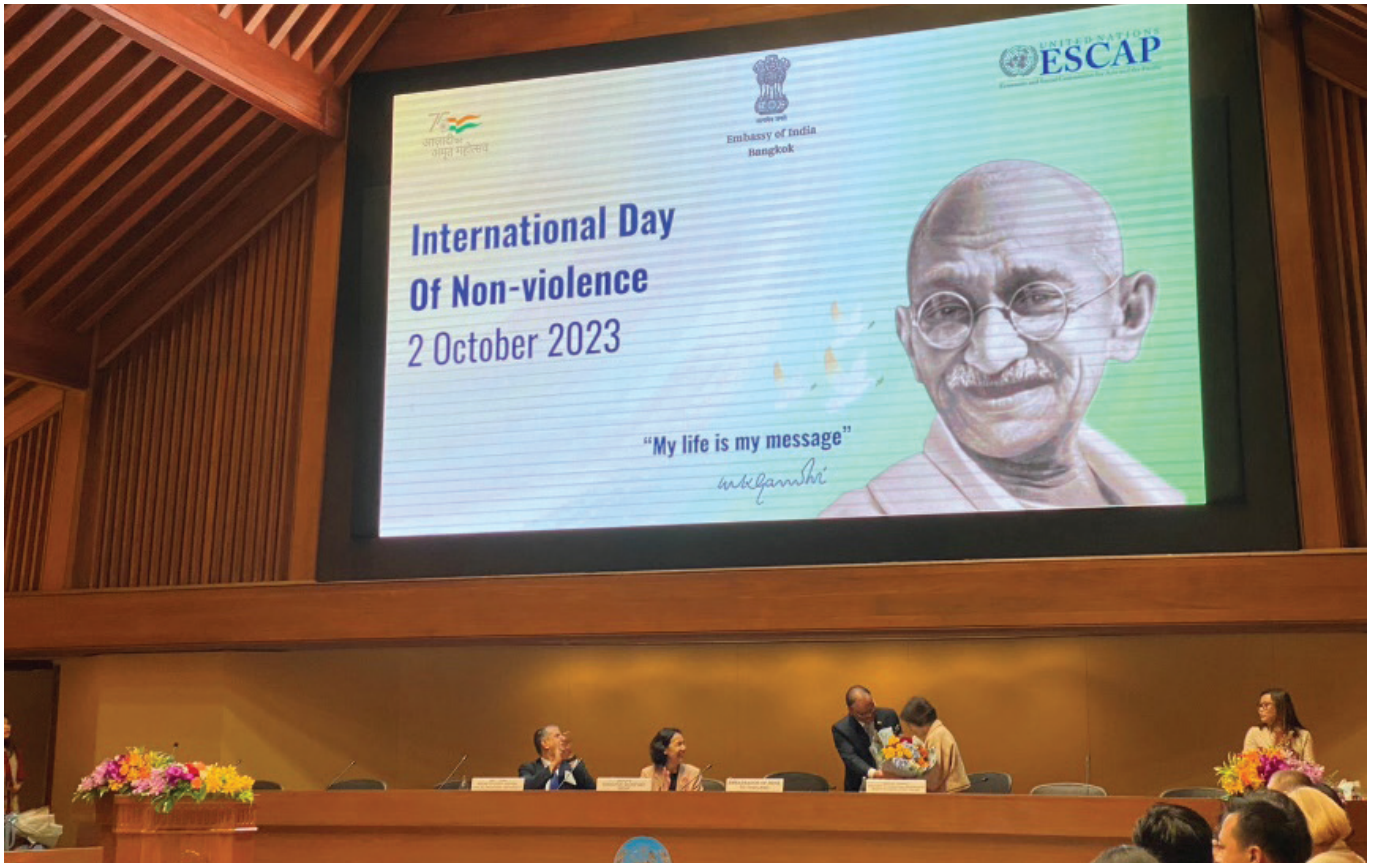
a Sanskrit phrase which means

“The World Is One Family.”

I wish to express my sincere gratitude to the organizers for allowing me to say something about the Great Soul whose thoughts and practices are so relevant to all of us today.

Thank you!

ความคิด และ แนวทางปฏิบัติ ของคานธี กับความเกี่ยวข้องในปัจจุบัน

(Courtesy: <https://shorturl.at/djpLP>)

เรียน แยกผู้มีเกียรติ มิตรสหาย และนิสิตนักศึกษา
ทุกท่าน

ขอแสดงความยินดีจากใจต่อบรรดามิตรสหายชาว
อินเดียทุกคน ณ ที่นี้ เนื่องในโอกาสวันคานธี ชยันตี อันเป็น
วันคล้ายวันเกิดของมหาตมาคานธี

ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่ง ที่ได้มีส่วนร่วมเฉลิมฉลอง
โอกาสมงคลเนื่องในวันอหิงสาทุกปี ต้องยอมรับว่าการเขียน
ถึงหรือพูดคุยถึงมหาตมาคานธีทุกวันนี้เป็นหัวข้อที่ค่อนข้าง
ท้าทาย เพราะมีสิ่งพิมพ์ดี ๆ เกี่ยวกับคานธีออกมามากมาย
จากฝีมือนักวิชาการที่มีชื่อเสียงหลายคน ทั้งที่ลาจากโลกไป
แล้วก็ดี หรือที่ยังคงมีชีวิตอยู่และยังทำการสอนอยู่เป็นปรกติ

ก็ดี ทั้งนี้หากรวมหัวข้อเกี่ยวข้องกับความคิดและแนวทาง
ปฏิบัติของเขาไว้ด้วย ก็อาจพูดได้เต็มปากว่า หัวข้อว่าด้วย
มหาตมาคานธี รวมถึงความคิดและแนวทางปฏิบัติของเขา
เป็นหนึ่งในหัวข้อที่มีผู้เขียนถึงมากที่สุดในโลก พิสูจน์ได้
ง่าย ๆ ก็คือ หากเราป้อนคำว่า “มหาตมาคานธี” ในช่องค้นหา
ของกูเกิ้ล เราจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับมหาตมาคานธีมาก
ถึงหนึ่งร้อยหกสิบเจ็ดล้านรายการ และถ้าเราป้อนคำว่า
“ความคิดและแนวทางปฏิบัติของมหาตมาคานธี” ใน
เครื่องมือค้นหาเดียวกัน รายการที่ออกมาทั้งหมดจะมีสี่สิบล้าน
ห้าแสนสองแสนรายการ เหตุฉะนั้นต้องขอแสดงความยินดี
กับมิตรสหายชาวอินเดียทุกคน ที่บิดาแห่งชาติอินเดียได้

กลายเป็นหนึ่งในมนุษย์ผู้เป็นที่กล่าวขวัญถึงมากที่สุดจากทุกผู้ทุกคนทั่วทุกมุมโลกตราบนานเท่าทุกวันนี้

เมื่อตระหนักถึงเหตุดังกล่าวข้างต้น อีกทั้งต้องตระหนักด้วยว่าผมมีเวลาเพียงสิบห้านาทีบนเวทีนี้ ผมจึงจำเป็นต้องข้ามเรื่องชีวิตประวัติของท่าน รวบรวมไปยังความคิดและแนวทางปฏิบัติของท่าน กับความเกี่ยวข้องของสิ่งเหล่านี้ในปัจจุบัน ซึ่งกลับจากประสบการณ์ประมาทย์สิบสามปีของผมในแวดวงวิชาการ ประสบการณ์ดังกล่าวได้รับการหล่อหลอมจากบรรดามิตรสหายทั้งที่เป็นนักวิชาการและมีใช้นักวิชาการ จากแอฟริกา เอเชีย ยุโรป และอเมริกาเหนือ

ในทรวงขณะของผม เช่นเดียวกับของคนอื่น ๆ อีกมาก ความคิดและแนวทางปฏิบัติของมหาตมาคานธี กับความเกี่ยวข้องในปัจจุบันนั้น ยึดโยงได้กับพวกเราทุกคนด้วยนัยสองประการต่อไปนี้

ประการแรก คุณูปการของมหาตมาคานธีต่ออิสรภาพของอินเดีย นั้นย้ำความสำคัญของการกำหนดชะตากรรมด้วยตนเอง ประชาธิปไตย และฆราวาสนิยม ณ ที่นี้เราจำเป็นต้องคิด และคิดทบทวนอีกว่า คานธีทำให้คำว่า “ลัทธิล่าอาณานิคม” เป็นสิ่งที่ไม่พึงคิดถึงในปัจจุบันได้อย่างไร สิ่งนี้สอดคล้องกับบรรดาในกฎบัตรสหประชาชาติซึ่งระบุถึง “หลักการของสิทธิอันเท่าเทียมกันและการกำหนดชะตากรรมด้วยตนเองของประชาชน” ด้วยเหตุนี้เอง ในช่วงแรกเริ่มก่อตั้งสหประชาชาติ การกำหนดชะตากรรมด้วยตนเองจึงเป็นหนึ่งในประเด็นสำคัญที่สหประชาชาติมุ่งสนใจ แนวคิดการกำหนดชะตากรรมด้วยตนเองของมหาตมาคานธีมีความซับซ้อนสูง เขาได้แย้งในกรอบแนวคิดฮินด์สวราชและสวเทคีว่าอินเดียไม่อาจเป็นอิสระได้ด้วยการเอารัฐบาลอินเดียมาแทนที่รัฐบาลอังกฤษเพียงถ่ายเดียว เขาอภิปรายไว้มากมายเกี่ยวกับศีลธรรมอันปกครองเหนือชาวอินเดียทุกคนสำหรับคานธีแล้ว การกำหนดชะตากรรมด้วยตนเองคือการที่พวกเราแต่ละคนปกครองตนเองในด้านศีลธรรมที่สัมพันธ์กับผู้อื่น นี่คือนิยามที่บางคนเรียกเขาว่าเป็นนักกอนาธิปไตย ผู้รู้แจ้ง ท่านมหาตมาเชื่อในระบอบประชาธิปไตย เพราะเขาเคยกล่าวไว้ว่า “ฉันเข้าใจประชาธิปไตยว่าเป็นสิ่งที่ให้โอกาสแก่ผู้อ่อนแอเช่นเดียวกับผู้แข็งแกร่ง” แต่ประชาธิปไตยของคานธีเป็นมากกว่าการเลือกตั้ง สำหรับท่าน ประชาธิปไตย

เป็นเรื่องของอำนาจทางการเมือง และ “...อำนาจทางการเมืองนี้มีใช้จุดหมายปลายทาง หากแต่เป็นหนทางหนึ่งในการทำให้ผู้คนมีสภาพดีขึ้นในทุกด้านของชีวิต” นอกจากนี้เขายังสนับสนุนฆราวาสนิยม โดยเชื่อว่าประชาชนจะเคร่งศาสนา ก็ย่อมได้ แต่รัฐต้องเป็นฆราวาส วรรณกรรมหลายฉบับแสดงให้เห็นว่า ท่านมหาตมามีใช้ผู้เคร่งครัดศาสนา แต่ค่อนข้างไปทางจิตวิญญาณ หากจะอธิบายอย่างละเอียด ในบริบทนี้ เมื่อบุคคลนิยมทางจิตวิญญาณ เขาจะคำนึงถึงมนุษย์ทุกคนที่มีภูมิหลังทางศาสนาและชาติพันธุ์ต่างกัน ขณะเดียวกัน ศาสนาก็ต้องถูกทดสอบค่าความเป็นกรดต่าง กล่าวคือ ไม่มีอะไรจะได้รับการยอมรับว่าเป็นความเชื่อจนกว่าจะถูกทดสอบ และปรากฏชัดเจนว่าไม่เป็นอันตรายต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติในหมู่มนุษย์ที่มีภูมิหลังต่างกัน สำหรับเขา การนิยมจิตวิญญาณหมายถึงเราคิดให้ไกลกว่ากรอบความเชื่อของเรา และโอบกอดทุกคน ดังที่คานธีเคยกล่าวไว้ว่า “ฉันเป็นมุสลิม ฮินดู เป็นคริสเตียน และเป็นยิว และพวกคุณทุกคนก็เช่นกัน”

ประการที่สอง คุณูปการของมหาตมาคานธีต่อการทำความเข้าใจเรื่องอหิงสานั้นมีความพิเศษและล้ำยุค อีกทั้งยังเกี่ยวข้องกับพวกเราทุกคน ณ ที่นี้ในวันนี้ เรามักจะคิดถึง ความรุนแรงในรูปแบบความรุนแรงทางร่างกายหรือทางวาจา ท่านมหาตมามีที่ท่าชัดเจนมากเกี่ยวกับความรุนแรง ทั้งสองประเภท และสนับสนุนวิธีจัดความรุนแรงทั้งสองประเภทด้วย สิ่งที่ซับซ้อนเกี่ยวกับแนวคิดอหิงสาของคานธี คือ การที่เขาเห็นว่า “ความยากจนเป็นรูปแบบความรุนแรงที่เลวร้ายที่สุด” ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่สร้างภัยพิบัติให้ประชากรในประเทศกำลังพัฒนาเป็นหลัก หากเราคิดและทบทวนเกี่ยวกับคำกล่าวของคานธีที่ว่า “ความยากจนเป็นรูปแบบความรุนแรงที่เลวร้ายที่สุด” เราจะเห็นว่า ความยากจนไม่เพียงแต่เป็นภัยอันตรายต่อบุคคลที่ยากจนเองเท่านั้น แต่ยังกระตุ้นให้บางคนกระทำผิดต่อผู้อื่นด้วย สำหรับคานธี ชีวิตเป็นเรื่องของการพึ่งพาอาศัยกัน เราต่างพึ่งพาอาศัยกันและกัน หากเพื่อนมนุษย์ของเรามีความสุขและเราเองก็มีความสุข ก็ย่อมมีแนวโน้มสูงที่เราจะอยู่ร่วมกันอย่างสันติ คานธียังต่อต้านความรุนแรงต่อธรรมชาติอีกด้วย คำกล่าวอันโด่งดังของเขา คือ “ธรรมชาติมีเพียงพอตอบสนอง

ความจำเป็นของทุกคน แต่ไม่เพียงพอตอบสนองความโลภของผู้ใด” ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เรากำลังเผชิญอยู่ทุกวันนี้เป็นเรื่องค่อนข้างท้าทายเลยทีเดียว

ทั้งหมดนี้คือนัยสองประการว่าด้วยความคิดและแนวทางปฏิบัติของมหาตมาคานธีเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของเครือข่ายวิชาการระหว่างประเทศของผมอย่างไร พวกเราได้ทำงานร่วมกันในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชาธิปไตยและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ แม้ว่าในมหาวิทยาลัยหลายแห่งจะไม่มีหลักสูตรเกี่ยวกับมหาตมาคานธีสักหลักสูตรเดียวก็ตาม แต่ชื่อ ความคิด และแนวทางปฏิบัติของท่านได้รับการกล่าวขวัญถึงแทบทุกที่ ในศาสตร์ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มีการกล่าวถึงการไม่ใช้ความรุนแรงเพื่ออิสรภาพของอินเดียของคานธีหลายครั้งทั้งในบริบทของสันนิบาตแห่งชาติและสหประชาชาติ ในด้านประชาธิปไตย คานธีในฐานะบิดาของอินเดียและนักคิดมักถูกกล่าวถึงเพื่อเปรียบเทียบว่าทำไมอินเดียเริ่มต้นด้วยประชาธิปไตย ซึ่งต่างจากบางประเทศ อันทำให้อินเดียกลายเป็นประเทศประชาธิปไตยที่ใหญ่ที่สุดในโลกในปัจจุบัน นี่ย่อมเป็นความท้าทายสำหรับนักสังคมศาสตร์อย่างแน่นอนเนื่องจากประชาธิปไตยของอินเดียตั้งคำถามต่อทฤษฎีประชาธิปไตยหลายข้อ เพราะอินเดียเริ่มต้นระบอบประชาธิปไตยโดยไม่มีเงื่อนไขเบื้องต้นที่กำหนดโดยทฤษฎีการเมืองเหล่านี้มากนัก วิสัยทัศน์ของคานธีต่อประชาธิปไตยในบริบทของการต่อสู้ทางอารยธรรมของเขากับความเชื่อที่ว่าอารยธรรมชุดหนึ่งควรจะเหนือกว่าอารยธรรมอื่น ๆ นั้นให้ความหมายใหม่ต่อค่านิยมเอเชีย ซึ่งไม่จำเป็นต้องขัดต่อค่านิยมสากล ในการศึกษาเรื่องความขัดแย้ง คำว่า “สันติภาพ” ถูกกล่าวถึงพร้อมกับชื่อของคานธี การเสวนาและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมถึงการแก้ปัญหาความขัดแย้งในส่วนต่าง ๆ ของโลกมักจะไปควบคู่กับแนวทางสนทนาเชิงเห็นอกเห็นใจของคานธี ซึ่งเป็นการสนทนาประเภทหนึ่งเพื่อทำความเข้าใจความต้องการและความไม่มั่นคงของบุคคล เป็นบทสนทนาประเภทหนึ่งที่ขัดแย้งกับความตั้งใจที่จะเอาชนะอีกฝ่าย เจตนารมณ์หลักคือการนำมาซึ่งการแก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติ อันที่จริงแล้วผมยังคงยกตัวอย่างเพิ่มเติมได้เรื่อย ๆ ว่าความคิดและ

แนวทางปฏิบัติของคานธีเกี่ยวข้องกับเราทุกคนในปัจจุบันอย่างไร

สำหรับนิสิตนักศึกษาบางคนที่ถามผมว่า ทำไมที่ UNESCAP จึงมีรูปปั้นครึ่งตัวของมหาตมาคานธี ผมตอบได้ง่าย ๆ ดังนี้คือ เพราะเขามีความเกี่ยวข้องกับสหประชาชาติ ยกตัวอย่างเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายทั้ง 17 ประการนั้นมีได้แปลกแยกกับความคิดและแนวทางปฏิบัติของมหาตมาคานธีเลย ผมสามารถอธิบายรายละเอียดได้ว่า สิ่งเหล่านี้เข้ากันได้กับความคิดและแนวทางปฏิบัติของคานธีอย่างไร สิ่งที่สำคัญมากในวันนี้คือ เราไม่ควรมาที่นี่เพียงเพื่อรำลึกถึงวันของสังขาสกาล แล้วพอรายการจบ ก็ออกจาก UNESCAP ไปเพื่อใช้ชีวิตตามปกติอย่างที่เคย เราต้องทำให้มากกว่านี้ เพื่อให้แน่ใจว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจะบรรลุผลสำเร็จ เป้าหมายเหล่านี้ไม่เพียงแต่เกี่ยวกับรัฐบาลของเราเท่านั้น และรัฐบาลของเราจะไม่มีทางประสบความสำเร็จได้ หากเราไม่พยายามช่วยให้บรรลุเป้าหมายเหล่านี้ หากจะอธิบายไว้ในนิยามของมหาตมาคานธีก็คือ “จำเป็นต้องใช้การเปลี่ยนแปลงหัวใจ”

และถึงแม้เราอาจไม่รู้ลึกทางบวกกับหลาย ๆ สิ่ง ให้ฟังระลึกไว้เสมอว่า เรามีโลกเพียงใบเดียว เราอยู่ในนี้ด้วยกัน ขอให้ความคิดและแนวทางปฏิบัติของคานธียังคงอยู่ยั่งยืนในโลกต่อไป และขอให้เราน้อมรับประโยชน์อันศักดิ์

“วสุไรว กุญฺญพฺทฺ”

ซึ่งหมายความว่า
“โลกทั้งปวงพี่น้องกัน”

ขอแสดงความขอบคุณต่อผู้จัดงานนี้ ที่อนุญาตให้ผมได้กล่าวถึงท่านมหาตมา เจ้าของความคิดและแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับพวกเราทุกคนในทุกวันนี้

ขอบคุณครับ